

4749 17. Marts 1896: 2. Beh. af Lovf. om Takster m. m. for Statsbanerne. 4750

tragter det, som sagt, som et meget vigtigt Spørgsmaal, at dette Forhold ordnes paa en saadan Maade, at Publikum kan være tjent dermed, idet Publikum langt fra er tjent med at betale Mulkt, naar det ikke har gjort sig skyldig i noget Smøleri med at faa Vognen aflæsset. Det er ikke min Mening, at man skulde have Lov til at trække Tiden ud og forsinke Jærnbanomateriellet, men jeg mener dog, at der ikke er den fjerneste Mening i, at man skal betale Mulkt, naar man staar aldeles sagesløs. Derfor er jeg ikke enig med den ærede Ordfører i, at den højtærede Minister til Dels er enig med Udvalgets Flertal i det væsentlige, thi det er for mig et væsentligt Punkt, som jeg skal henstille til den højtærede Minister at tage under Overvejelse, og jeg tillader mig at opfordre ham til at vise Smødelommen paa dette Punkt. Folk, der bo langt horte, maatte 2 Mil fra Stationen, ere saa uheldigt stillede, som vel kan tænkes, og dette Forhold er til stor Gene for Publikum og Samfundet i det hele, saa jeg vil meget bede, om Ministeren vil gaa med til at sætte rimelige Friste for Vognenes Af- og Paalæsning.

Ministeren for offentlige Arbejder (Singer & Lev): Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at ganske vist har jeg sagt i Udvalget og ogsaa gentaget det her, at jeg anser det for helbigt at overlade, hvad der vedrører Af- og Paalæsning til reglementariske Bestemmelser, men jeg har tillige sat den ærede Ordfører i Stand til at bedømme de Forandringer, man vil gøre ad administrativt Vej, og det er en betydelig Væmpelse i det nuværende.

Bøtter: Ja, det var de Udtalelser, som kom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 6te Valgkreds (Hammerich), og som jo for øvrigt for saa vidt bleve tiltraadte af den højtærede Minister for offentlige Arbejder, der havde givet mig Anledning til at bede om Ordet for en ganske kort Bemærkning. Det kan gerne være, at der er noget i, at den Fremgangsmaade at give saa vel Folk med Hundrejsebilletter som med Abonnementskort Tilladelse til at medføre Rejsegods til 25 Kg., kan give Anledning til nogen Misbrug, men en Ting er

sikker nok og det er, at dette ikke giver Anledning til større Misbrug end det Forhold, vi nu have. I den Udtalelse, der fremkom fra den ærede Ordfører, er der ingen Overdrivelse. Man kan træffe paa det Forhold, naar man rejser med Statens Vagnar, at man kan komme ind i en Kupe, hvor der sidder et Par rejsende, som medfører 10 Stkr. Rejsegods. Hvis de nu paa anden Maade kunde faa noget Løj med, altsaa ved at vi gaa ind paa den Bestemmelse, at de saa Lov til at medføre 25 Kg. som frit Rejsegods, vil man dog efter al Sandsynlighed naa til, at man derved bliver fri for, at Kupeerne i den Grad blive overfyldte. Naar man bliver staaende som hidtil, hvor har man da Garantier for, at de ikke stable saa meget op i Kupeerne, at de alligevel medføre den samme Mængde Rejsegods og tillige i ganske særlig Grad fortrædige deres medrejsende. Hvis det er muligt at finde nogen Ordning af dette Spørgsmaal paa anden Maade, er det jo ikke et Spørgsmaal af saa stor Betydning, at man heri behøver at rejse i hvert Fald nogen Hindring for Lovens Gennemførelse, men saa meget er sikkert, at der her er et Punkt, hvor man bør søge at faa truffet en saadan Ordning, at i hvert Fald de Folk, der betale deres Billet og færdes med Banen, virkelig kunne færdes der uden at være i saa stærk Grad generede, som de nu ere. Hermed skal jeg slutte, idet jeg selvfølgelig gerne vilde ønske, at dette Spørgsmaal maatte blive ordnet paa en nogenlunde tilfredsstillende Maade.

Slot: Jeg takker den ærede Ordfører for hans Bemærkninger til mine Udtalelser, derimod vil jeg gerne med det samme knytte en Bemærkning til, hvad den højtærede Minister sagde, nemlig at det Eksempel, jeg nævnte, ikke var meget slaaende, da Skylden formentlig maatte søges i Vognernes Forsømmelighed. Dette Svar fra den højtærede Ministers Side giver mig netop Befrættelse paa, at jeg havde Grund til min Udtalelse, thi den højtærede Minister ved jo lige saa godt som jeg, at en Bogter maa have 3 Vogne at passe, at han ikke kan staa inde i alle 3 Vogne, og at Bogteren hverken maa lukke Døre op eller i. Det Tilfælde, her er nævnt, er netop afgørende Bevis for, at der kan ske Skade, uden at Bogteren har